

KIRAT

bilgi de yukarıdaki mâmûmatla birlikte değerlendirildiğinde Suriye dirheminin $(3,2073625 \times 592,5 \div 600 =) 3,16727$ gram denk düştüğü anlaşılır. Ayrıca Şeyzelerî'nin kaydettiği verilerden 1 Şam miskali = $\frac{5}{12}$ dirhem = 24 kırat = 85 habbe; 1 Şam dirhemi = 60 habbe şeklindeki eşitliklere ulaşılmaktadır (*Nihâyetü'r-rütibe*, s. 16-17). Buradan $(1\frac{5}{12} \times 3,16727 =) 4,48696$ gramlık Suriye miskali elde edilir. Yine 100 Şam miskalının 98,75 Mısır miskaline denk geldiğine dair veriden hareketle yaklaşık 4,54 gramlık Mısır miskali ve onun kıratı bulunur.

1910 yılında Paris'te toplanan Beynelmîle Evzan ve Mesâha Komisyonu, değerli taşların tartılmasında kullanılan kıratın (karat) küsüratı atılarak tam 200 miligram sayılmasını kararlaştırmıştır. Kırat günümüzde elmas ve inci gibi değerli taşlar için ağırlık birimi, altın以内 saflık ayarı olarak kullanılmaktadır. Eskiden altın Doğu'da miskalle alınıp satıldığından bu uygulamanın bir uzantısı olarak altın külçe veya eşyanın meselâ 21 kıratlarında olduğunu söylemek, onun içerdeği madenî karışımın 1 miskallik yani 24 kıratlık miktarında 21 kırat (% 87,5) saf altın bulunduğu anlamına gelir (*Salnâme*, s. 398-399).

Kırat ve harrûbe bazı bölgelerde hacim ölçüsü olarak da kullanılmıştır. 1892'de yürürlüğe giren 28 Nisan 1891 tarihli genelge ile tevhid edilen Mısır ölçü sisteminde kadehin otuz ikide biri değerindeki kırat 0,064453125 litreye, harrûbe onun iki katına (0,12890625 litreye) eşitlendi (*Système des mesures*, s. 19-20). Halbuki piyasalarda kullanımda olan kırat 0,072, harrûbe ise 0,141 litrelilik bir hacme sahipti (Hinz, s. 38, 50; Mahmoud Bey, I [1873], s. 83, 85).

Kahire kumaş arşını, Mısır demir arşını ve tüccar arşını gibi bazı uzunluk ölçülerinin yirmi dörtte birine de kırat adı verilirdi. Ancak zirâu'l-amel 32 kırata, el arşını ise 21 kırata tekabül ederdi (Kalkaşendî, IV, 181, 216). Mısır kıratı XIX. yüzyılda $(54,04 \div 24 =) 2,25166$ santimetreye eşitti (Mahmoud Bey, I [1873], s. 89).

26 Eylül 1869 tarihli Osmanlı kanunnâmesine göre girah çarşı arşını ve endâzenin on altıda birine, yani sırasıyla $(68 \div 16 =) 4,25$ ve $(65 \div 16 =) 4,0625$ santimetreye eşittir. 24 Eylül 1881 tarihli ölçü reformuyla benimsenen 1 arşın = 10 girah = 100 parmak = 1000 hat = 10.000 nokta eşitliğinden yeni girah metrik sistemindeki santimetreye karşılık gelmektedir (*Fî 29 Şevval*, s. 4-5; *Système des*

mesures, s. 4). Farsça girih ise İran arşını zer'in on altıda birine, yani $(104 \div 16 =) 6,5$ santimetreye denk düşmektedir (Hinz, s. 62; Dihhudâ, XXIII, 262).

Kırat ve harrûbe bazı bölgelerde alan ölçüsü olarak da kullanılmıştır; meselâ Mısır'da feddânın yirmi dörtte birine eşitti (Kalkaşendî, III, 442). 28 Nisan 1891 tarihli kararnâmeyle benimsenen metrik sisteme 175,034722 m²ye tekabül ediyor du (Hinz, s. 66). XVIII-XIX. yüzyıllarda Tunus'ta harrûbe mercâ' adlı ölçünün on altıda birine karşılık gelirdi. Mercâ' da yöreden yöreye farklılık gösterdiğiinden alanı 16 m², 39 m², 40 m², 54 m², 100 m² vb. olan çeşitli harrûbelər vardı (Mahmûd Ferve, sy. 7-8 [1993], s. 245).

BİBLİYOGRAFYA :

Cevherî, *es-Sîhâh*, "mkk" md.; Ahterî, *Ahterî Kebîr*, İstanbul 1310, I, 317; II, 844-845; v. Soden, *AHW*, I, 291, 329; R. Dozy - W. H. Engelmann, *Glossaire des mots espagnols et portugais dérivés de l'arabe*, Beyrut 1974, s. 121, 327; C. T. Lewis, *A Latin Dictionary*, Oxford 1993, s. 317; L. Costaz, *Dictionnaire syriaque-français*, Beyrouth, ts. (Imprimerie Catholique), s. 116; W. Gesenius, *A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament* (trc. E. Robinson, ed. Fr. Brown v.d.gr.), Oxford, ts. (Clarendon Press), s. 176; Küstâ b. Lûkâ, *Kitâb fî'l-vezn ve'l-keyl*, Süleymaniye Ktp., Ayasofya, nr. 3711/5, vr. 70°; Makdisî, *Ahsenü'l-tekâsim*, s. 182, 240; Muhammed b. Ahmed el-Hârizmî, *Mefâtîhû'l-'ulûm*, Beyrut 1411/1991, s. 77, 166; Ebû'l-Vefâ el-Bûzçâni, *Kitâbû Menâzili's-seb'* (nşr. Ahmed Seîfîm Saîdân, *Târihu 'Ilmi'l-hisâbi'l-'Arabi* içinde), Amman 1971, s. 331; Mevhûd b. Ahmed el-Cevâlîki, *el-Mu'ârreb* (nşr. F. Abdürrahîm), Dîmaşk 1410/1990, s. 495-496; Celâleddin eş-Şeyzerî, *Nihâyetü'r-rütibe fî talebi'l-hisbe* (nşr. Seyyîd el-Bâz el-Arînî), Kahire 1365/1946, s. 16-17; İbnü'l-Esîr, *en-Nihâye*, IV, 42; İbn Fazlullah el-Ömerî, *Mesâlik* (Krawulsky), s. 80; Kalkaşendî, *Şubhu'l-a'şâ*, III, 436, 439, 442; IV, 181, 216; Makrîzî, *el-Hîtat*, I, 75; İbnü'l-Hümâm, *Fethu'l-kâdir*, II, 211-212; M. Emin el-Muhîbbî, *Kaşdû's-sebil fîmâ fi'l-lugâti'l-'Arabiyye min'e'd-dâhil* (nşr. Osman Mahmûd es-Sînî), Riyad 1415/1994, II, 376; Hasan b. İbrâhim el-Cebertî, *el-'Ikdu's-semîn fîmâ yete'allak bi'l-mevâzin*, Süleymaniye Ktp., Esad Efendi, nr. 3169, vr. 29°; Muhammed b. Ahmed ed-Desûki, *Hâsiye 'aleş-Şerhî'l-kebir*, [baskı yeri ve tarihi yok] (Dâru'l-fîkr), II, 201; İbn Abîdin, *Reddü'l-muhtâr*, I, 107; II, 76-77; *Fî 29 Şevval Sene 1298 ve fî 11 Eylül Sene 1297 Târihiye Şeref-müteallik Buryuların İrade-i Seniyye-i Hazret-i Pâdişâhî Mûcîbince Yeni Ölçülerin Tanzim ve Tensîkiyle Suver-i İcrâiyyesi Hakkında Kararnâmedir*, İstanbul 1299, s. 4-5; Ali Paşa Mübârek, *el-Mîzân fî'l-akyise ve'l-mekâyi' ve'l-devzân*, Kahire 1309, s. 11, 51-54; *Salnâme-i Devlet-i Aliyye-i Osmâniyye: Altmışsekizinci Sene 1333-1334 Sene-i Mâliyye*, İstanbul 1334, s. 398-399; Barkan, *Kanunlar*, s. 220, 352; W. Hinz, *Islamische Masse und Gewichte*, Leiden 1955, s. 14, 27, 38, 50, 62, 66; B. Kisch, *Scales and Weights: A Historical Outline*, London 1965, s. 145-146,

219, 220, 221, 223, 241, 246, 247, 255; Mustafa ez-Zehebî, *Tâhirü'd-dirhem ve'l-mîskâl ve'r-nîl ve'l-mîkyâl ve beyânî mekâdiri'n-nukûdi'l-mütedâvile bî-Mîşr (en-Nukûdû'l-'Arabiyye ve'l-İslâmiyye ve 'ilmü'n-nûmiyyât* içinde, nşr. Anîstâs el-Kermîlî), Kahire 1987, s. 85-86; *Système des mesures, poids et monnaies de l'Empire ottoman et des principaux états avec de nombreux exercices et des tables de conversion*, İstanbul 1988, s. 4, 18, 19-20; Mahmoud Bey, "Le système métrique actuel d'Egypte", *JA*, I (1873), s. 13, 18, 83, 85, 89; M. H. Sauvâre, "On a Treatise on Weights and Measures, by Eliyâ, Archbishop of Nisibin", *JRAS*, IX (1877), s. 295; a.mlf., "Matériaux pour servir à l'histoire de la numismatique et de la métrologie musulmanes", *JA*, XV (1880), s. 251-254, 255-256; III (1884), s. 420-422; IV (1884), s. 270-273, 298-299; VII (1886), s. 166, 466; M. J. A. Decourdemanche, "Note sur les poids médicaux arabes", a.e., XVI (1910), s. 186, 197; Mahmûd Ferve, "el-Mekâyi' ve'l-mevâzin ve'l-mekâyi' fî Tûnis hilâle'l-karneyni's-sâmin ve't-tâsi' 'aşer", *el-Mecelletü'l-târihiyyetü'l-'Arabiyye li'd-dirâsâti'l-'Osmâniyye*, sy. 7-8, Zağvân 1993, s. 245, 250; M. Vekov, "Maßeinheiten in den Bulgarischen Ländern vor der Einführung des Metrischen Maßsystems", *Bulgarian Historical Review*, XXVI/1-2, Sofia 1998, s. 119, 121; "Ölçü", SA, III, 1561; Pakalın, II, 263, 269; Dihhudâ, *Luğatnâme*, XII, 486, 488; XXI, 197, 551-552; XXIII, 262; E. V. Zambaur, "Harrûbe", *IA*, V, 301; a.mlf., "Kırat", a.e., VI, 734-735.

 CENGİZ KALLEK

KIRÂZ

(bk. MUDÂREBE).

KIRBELYÂNÎ

(القربليانى)

Ebû Abdillâh Muhammed
b. Ali b. Ferec el-Kirbelyânî el-Fîhrî
(ö. 761/1360)

Endülüslü hekim
ve tıbbî bitkiler uzmanı.

Endülüslü'nün o dönemde hristiyanların hâkimiyetine geçen Lekant (Alicante) bölgesindeki Kirbelyân (Crevillante) şehrinde doğdu. Şefre lakabıyla anılan Kirbelyânî, ilk eğitimini babasından aldıktan sonra tıbbî bitkiler üzerinde çalışma yapmak amacıyla çeşitli bölgeleri dolaşıp örnekler toplamaya başladı. Bir yandan konunun uzmanlarından ders alırken bir yandan da onların eserlerini (künnâş) istinsah ederek basit ve birleşik ilâçlar alanında uzman oldu. Tıp öğrenimini Gîrnatalı Ebû Abdullah Muhammed b. İbrâhim b. Sirâc'dan ve daha başka hekimlerden gördü; özellikle cerrahlığı Mişu Yeznad (Maestro Bernardo) adlı bir hristiyan hekiminden öğrendi. Vâdiâş'ta (Guadix) meydana ge-

len bir salgın üzerine Sultan Ebü'l-Cüyûş Nasr tarafından Gîrnata'ya (Granada) çağrıldı; bu sırada hastalanın sultani da tedavi ettikten sonra Kuzey Afrika'ya geçti ve Merakeş'e yerleştii, orada yıllarca hekimlik yaptı. Hayatının sonuna doğru döndüğü Gîrnata'da 17 Rebîülevvel 761'de (6 Şubat 1360) vefat etti.

Kîrbelyânî'nin günümüze ulaşan tek eseri *el-İstîkşâ ve'l-ibrâm fî 'ilâci'l-cirâhât ve'l-evrâm*'dır (nşr. Muhammed el-Arâbî el-Hattâbî, *et-Tib ve'l-etibbâ' fî'l-Endelüsî'l-İslâmiyye* içinde, Beyrut 1988, II, 35-150). *el-Cirâhâtü's-suğrâ* diye de anılan ve bir cerrahî el kitabı mahiyetinde olan eser, Ebü'l-Kâsim ez-Zehrâvî'nin *Kitâbü'l-Taşrifî*'inden sonra Endülüs'te kaleme alınan tip kitaplarının en önemlisi sayılır. Eser üç bölümde (makale) oluşur; bunların birincisi tümörler, ikincisi yara ve kırıklar, üçüncüsü basit ve bireleşik ilâçların tümör, yara, yanık ve kırıklarda kullanılması hakkındadır. Kîrbelyânî çalışmasına başlarken oğluna hitap ederek muhtevaya dikkat çeker. Vücutta meydana gelen şişlikler hakkında Galen'in (Câlinûs) yazdıklarından faydalandığını söyler. "Ev-râm" başlığını taşıyan ilk bölümde yalnız tümörler ve tedavi yöntemleri değil aynı zamanda bütün iltihap türleriyle ciltte görülen kızartı ve yanıkların teşhis ve tedavileri de ele alınır. İkinci bölüm yaraların meydana geliş sebepleri, kesici, delici ve parçalayıcı aletlerin yol açtığı yaraların tanımı ve tedavi yöntemleri, özellikle kırıkların, ok ve mızrak yaralarının ameliyatında uygulanan usullere dair ayrıntılı bilgiler içermektedir. İlâçları konu alan üçüncü bölümde müellif, basit ve bireleşik ilâçların hangi bitki veya hayvanlardan elde edileceğini ve nasıl yapılp kullanılaçğını bir farmakolog sıfatıyla açıklar; bu arada kendi tecrübelerinin sonuçlarını anlatarak hekimlere tavsiyelerde bulunur.

Endülüs'te yetişen hekimler arasında Zehrâvî genel cerrah, Kîrbelyânî ise tümör, yara ve kırıklar üzerinde uzmanlaşlığından özel cerrah olarak nitelendirilmektedir. 1935 yılında H. P. J. Renaud, "Gîrnata'da Bir Müslüman Cerrah" başlığıyla yayımladığı makalede Kîrbelyânî'nin *el-İstîkşâ ve'l-ibrâm*'daki başarılarından söz ederken özellikle "en-nugle" denen tümörün "phlégmon" olduğuna ve bunun habis türüne "anthrax" (şarbon) denildiğine dikkat çekmiş, bu hastalığın teşhis ve tedavisi hakkında Kîrbelyânî'nin gösterdiği başarıyı övmüştür (Muhammed el-Arâbî el-Hattâbî, *et-Tib ve'l-etibbâ'*, II, 30-33).

BİBLİYOGRAFYA :

İbnü'l-Hatîb, *el-İhâta*, III, 179-180; L. Leclerc, *Histoire de la médecine arabe*, Paris 1876, II, 250; Brockelmann, *GAL Suppl.*, II, 366; Zirîkî, *el-Â'lâm*, VII, 176; Kehhâle, *Mu'cemü'l-mü'elli-fin*, XI, 23, 33; Sarton, *Introduction*, III/1, s. 895; Muhammed el-Arâbî el-Hattâbî, *et-Tib ve'l-etibbâ' fî'l-Endelüsî'l-İslâmiyye*, Beyrut 1988, II, 27-150; a.mlf., "İbn Ferec el-Kîrbelyânî el-Endelüsî ve kitâbuhû fî'l-cirâhâtı's-suğrâ", *el-Menâhîl*, XXXIII, Rabat 1986, s. 28-54; H. P. J. Renaud, "Un chirurgien musulman du royaume de Grenade: Muhammad aš-Šâfra", *Hespérîs*, XX, Paris 1935, s. 1-20.

CEVAT İZGI

KIRÇOVA

Makedonya Cumhuriyeti'nde
eski bir Osmanlı kaza merkezi.

Makedonca ve diğer Slav dillerinde Kîrçeva adıyla anılır. Üsküp'ün 110 km. güneybatısında her tarafından ormanlık dağlarla çevrili verimli bir vadide kurulmuştur. Osmanlı yönetimi zamanında (1395-1912) nüfusun dörtte üçünü Türkçe konuşan müslümanlar oluşturuyordu. Bu oran XX. yüzyılın başında % 40'a kadar gerilemiştir. 1990'dan sonra Yugoslavya'nın dağılmasıyla bağımsızlığını kazanan Makedonya Cumhuriyeti, Ekim 1995'te Makedonya Meclisi'nin çıkardığı bir kanunla yeni belediyeler düzenlemesi yapmış ve Kirçova belediyesi küçülmüştür. Bugün burada % 26,12 Arnavutça konuşan müslümanla % 58,55 Makedon yaşamaktadır (Popovski –Panov, s. 63, 193). Oslomej'deki linyit maden ocağı günümüzdeki Kirçova ahalisinin gelir kaynağını teşkil etmektedir.

Kaza kaynaklarında ilk olarak Kitsavis adıyla zikredilir. 1257-1259'da Sırp Krallığı tarafından işgal edildiye de kısa sürede yeniden Bizans hâkimiyetine girdi. Sırp Kralı Milutin 1282 ve 1297'de Kirçova'yı tekrar aldı ve burası Osmanlılar'ın gelişine kadar Sırp Krallığı'nda kaldı. Sırp yönetiminin sonlarına doğru Pirlepe merkezli Kraljević Marko Prensliği'nin bir parçası idi. Eski Osmanlı kronikleri, bölgenin fethinin 1385'te Lala Şâhin Paşa ile olduğunu yazarsa da Slav kaynakları bunun 1395'te ve Marko'nun ölümünden sonra gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Marko uzun süre I. Murad ve I. Bayezid'e vasal olarak tâbi olmuştu.

Osmanlılar fethin arkasından Kirçova'daki kalede askerî bir garnizon kurdular ve bir grup sivil müslüman Türk'ü kasabaya yerleştirdiler. Ancak iskân siyaseti hıristiyan Sırplar ile kuzeybatıda hıristi-

yan Arnavutlar'ın yaşadığı köylere kadar uzanmadı. 1455 tarihli *Tahrir Defteri*'nde Kirçova'da otuz müslüman, 145 hıristiyan hânenin bulunduğu kayıtlıdır (BA, TD, nr. 4). Daha sonraki asırda da kasaba gelişmemiş, ancak İslâmlaşma'nın oranı artmıştır. 927 (1521) tarihli tahrirlere göre mevcut 178 hânenin doksan beşini müslümanlar oluşturmaktadır (BA, TD, nr. 367). Kasabada Fâtih Sultan Mehmed'in yaptırdığı büyük cami daha sonra restore edilmiş olup halen ayaktadır ve bânisinin ismini taşımaktadır.

XVII. yüzyılda Kirçova kazasına bağlı köylerde yoğun bir İslâmlaşma meydana geldi. Bu süreç, Arnavutluğun yüksek yayalarından getirtilip bölgeye yerleştirilen müslümanlar kadar Bektaşî dervîşlerinin faaliyetleriyle de hız kazandı. Özellikle Makedonski Brod yakınındaki Hîzır Baba Tekkesi, Kanûnî Sultan Süleyman'ın saltanatının başlarında kurulmuş olup vergiden muaf tutulmuştur ve yolcular için bir sığınak vazifesi görmüştür. Halvetîye tarikatının Hayatî kolumnun da burada faal olduğu XVIII. yüzyl ortalarından itibaren Kirçova ile Zajas köyünde üç tekke kurdukları bilinmektedir. Kaza bölgesinin doğu kısmında ise hıristiyanlar çoğunluğu oluşturmuştur. XVI. yüzyl sonlarında ve XVII. yüzylde bunlara ait birkaç yeni kilise inşa edilmiştir (Oraovec Manastırı 1595-1596; Kovac 1631; Trebino 1644). Yüksek kaliteli fresklerle süslü Oraovec Manastırı'nın kitâbesinde III. Mehmed'in adı zikredilir.

1892 Manastır Vilâyeti Salnâmesi'ne göre Kirçova'da 600 müslüman ve 190 hıristiyan hâne bulunmaktadır. Vasil Kançov da 1900 yılı için 675 müslüman, 200 hıristiyan hâne sayısını vermektedir. Kâmusü'l-a'lâm'da Kirçova'da beş camî, beş tekke, bir medrese, bir rüşdiye, bir ilkokul, bir saat kulesi, bir kilise ve dört

Kirçova'dan bir görünüş

